

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 12.03.1997
KOM(97) 30 slutlig

97/ 0111(CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**OM EN OMSTRUKTURERING AV GEMENSKAPENS
REGELVERK FÖR BESKATTNING AV ENERGIPRODUKTER**

(framlagt av kommissionen)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

OM EN OMSTRUKTURERING AV GEMENSKAPENS REGELVERK FÖR BESKATTNING AV ENERGIPRODUKTER

MOTIVERING

I Den politiska kontexten: en inre marknad som tillåter en omstrukturering, neutral vad skatteintäkterna beträffar, av skattesystemen i syfte att stödja sysselsättningen och miljön.

Detta förslag till direktiv består av en revidering av gemenskapens regler för beskattning av mineraloljor och en utvidgning av direktivets tillämpningsområde till att omfatta alla energiprodukter, med syftet att skapa en bättre fungerande inre marknad.

Kommissionen anser att den har en dubbel förpliktelse när den lägger fram detta initiativ, nämligen:

- Att ge medlemsstaterna en sammanhängande ram, som sporrar dem att vidta lämpliga åtgärder.
- Att styra de politiska beslut som omfattas av gemenskapens behörighet så att de främjar sysselsättningen.

På detta sätt fullgör kommissionen den skyldighet att se över minimipunktskattesatserna på mineraloljor som avses i artikel 10 i direktiv 92/82/EEG. Kommissionen tillmötesgår likaså rådets uppmaning, som följde de avbrutna förhandlingarna om en koldioxid- och energiskatt, att lägga fram nya förslag om beskattning av energiprodukter. Slutligen beaktar kommissionen Europaparlamentets yttrande angående kommissionens rapport om minimipunktskattesatser¹, i vilket kommissionen åläggs att utarbeta en sammanhängande grund för beskattningen som på en gång omfattar såväl mineraloljor som konkurrerande produkter.

Detta direktivförslag är det första lagstiftningsmässiga initiativet inom ramen för den beskattningsstrategi² som kommissionen lade fram i oktober 1996 och som stöddes av Europeiska rådet i Dublin i december 1996. Förslaget utgör likaså ett led i den politiska process som kommissionen inledde genom förtroendepakten för sysselsättning³. Det handlar om att inrikta skattepolitiken på kampen mot arbetslösheten i förenlighet med den inre marknadens principer. I

---

¹ KOM (95) 285 slutlig, 13.9.1995.

² SEK (96) 487 slutlig.

³ SEK (96) 1 slutlig.

direktivförslaget uppmanas medlemsstaterna således att gynna principen om skatteneutralitet genom att minska de obligatoriska skatterna på arbete parallellt med införandet av det nya gemensamma systemet för beskattning av energiprodukter.

Detta förslag till direktiv ingår således i ett övergripande politiskt sammanhang. Genom förslaget införs inte en ny skatt, utan syftet är att skapa gemenskapsramar för en beskattning av energiprodukter som gör det möjligt att omstrukturera de nationella skattesystemen och uppnå målen för sysselsättningspolitiken, miljöpolitiken och transport- och energipolitiken med bibehållen respekt för ett av gemenskapens viktigaste resultat, nämligen den inre marknaden.

II Tidtabell: nödvändigheten av en åtgärd på gemenskapsnivå

Ett antal medlemsstater ägnar sig för närvarande åt olika sätt att omstrukturera och revidera sina beskattningssystem i enlighet med kommissionens förslag, i synnerhet för att bekämpa arbetslösheten. Kommissionen anser att det är mycket viktigt att denna reform äger rum inom ramen för ett samordnat tillvägagångssätt, eftersom det är uppenbart att medlemsstaterna får allt mindre spelrum på nationell nivå vad gäller den inre marknaden. Tidtabellen för detta förslag verkar således vara synnerligen lämplig, och den utgör bland annat den första konkreta åtgärden på gemenskapsnivå i syfte att ge medlemsstaterna lämpliga verktyg att bedriva en skattepolitik som gynnar sysselsättningen och miljön.

III Den inre marknaden och flexibilitet: nödvändiga beståndsdelar i all gemenskapsstrategi för beskattning av energiprodukter

Utgångspunkterna för detta direktivförslag är följande:

- Den inre marknaden skall utgöra den gemensamma grunden för all politik som omfattar beskattning av energiprodukter (omstrukturering av beskattningen, energipolitiken, transportpolitiken, miljöpolitiken, osv.).
- Utöver denna gemensamma grundläggande ram skall varje gemenskapssystem för beskattning utgöra ett effektivt instrument som medlemsstaterna kan utnyttja.

Tyvärn uppfylls ingetdera av dessa villkor för närvarande.

Den inre marknaden är endast delvis en gemensam grund. Det är endast mineraloljor och punktskatterna på dem som omfattas av ett gemenskapssystem för beskattning. Övriga energiprodukter och andra skatter än punktskatterna omfattas av varje enskild medlemsstats behörighet. Detta ger upphov till många problem.

Å ena sidan bidrar man till ökningen av nationella skatter som genom sina vitt skilda tillämpningsområden, sina beräkningssätt eller sina nivåer väcker tvivel om enheten på den inre marknaden och avregleringen av energimarknaderna, särskilt på områdena för naturgas och elektricitet.

Å andra sidan kan man konstatera att bristen på harmonisering av de nationella skattesatserna vad gäller beskattningen av energiprodukter (vare sig det gäller mineraloljor, beskattade i samtliga medlemsstater med stöd av gemenskapstexter men på mycket olika nivåer, eller andra produkter som beskattas eller inte beskattas enligt medlemsstaternas eget val) leder till snedvridningar till följd av alltför stor konkurrens på beskattningsområdet. En medlemsstat som vill höja eller införa en skatt på en annan produkt än mineraloljor, exempelvis gas, kan hindras från att göra det om produkten ifråga inte beskattas, eller är lägre beskattad i ett grannland, av rädsla för att framtvinga en förflyttning av konsumtionen. Det understryks emellertid i dokumentet "Beskattningen inom Europeiska unionen", som kommissionen lade fram för det informella rådet i Verona, att en överdriven konkurrens på beskattningsområdet "utgör en källa till oro beroende på dess potentiella negativa effekter på i synnerhet medlemsstaternas skatteintäkter, på den effektiva fördelningen av ekonomiska resurser inom Europeiska unionen samt på konkurrenskraften och sysselsättningen". Avsaknaden av en gemenskapsstruktur för beskattning av samtliga energiprodukter hindrar med andra ord medlemsstaterna från att genomföra nödvändiga skattereformer.

Slutligen måste det sägas att bristen på harmonisering mellan medlemsstaterna vad gäller samma bränslen förorsakar direkta snedvridningar på marknaden, och påverkar konsumenternas och företagens valmöjligheter. Detta gäller framför allt i fråga om gränsområden, där man kan konstatera att konsumtionen av motor- och eldningsbränslen flyttar utomlands.

Vad gäller dessa beståndsdelar som helhet är det tydligt att behovet av strängare regler för den inre marknaden blir allt mer nödvändigt. Därför har kommissionen beslutat lägga fram ett nytt direktivförslag för rådet.

Samtidigt är det ett faktum att det nuvarande systemet inte tillräckligt ökar utrymmet för politiska åtgärder i medlemsstaterna. Det finns i detta sammanhang skäl att påminna om att Europeiska rådet i Essen uppmanade kommissionen att lägga fram nya förslag som tillåter medlemsstaterna att införa en koldioxid- och energiskatt, om de så vill.

Mångfalden av nationella mål är i dagens läge ett ofrånkomligt faktum, som måste beaktas i varje gemenskapssystem. Denna mångfald måste dock få sitt utlopp inom ramen för bestämmelser för den inre marknaden för att den inte skall förorsaka den uppsplittring som avses ovan. En sådan flexibilitet som är underkastad vissa gemenskapsregler och som t.ex. föreslås i detta direktivförslag, är ett effektivt redskap som ger medlemsstaterna större frihet att vidta åtgärder.

Direktivförslaget gör det dessutom möjligt för medlemsstaterna att använda beskattningen av energiprodukter i miljöskyddande syfte. Det har bekräftats att de gällande bestämmelserna på detta område ofta är för stränga. Exempelvis måste varje åtgärd i syfte att differentiera beskattningen av en produkt med hänsyn till miljönormer godkännas av rådet i enlighet med artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG.

Dessutom ger direktivförslaget manöverutrymme för omstrukturering av de nationella beskattningssystemen till förmån för sysselsättningen. Den aspekten är för övrigt viktig för kommissionen, som i stor utsträckning uppfattar detta direktivförslag som det konkreta uttrycket för den uppmuntran medlemsstaterna har fått efter offentliggörandet av vitboken om tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft 1993. I förtroendepakten för sysselsättning påminnes igen om att den nuvarande tendensen till att öka de obligatoriska avgifterna på arbete måste hejdas.

Kommissionens avsikt med detta direktivförslag är att ge medlemsstaterna ramar för frivilliga politiska åtgärder. I enlighet med subsidiaritetsprincipen åligger det helt och hållet medlemsstaterna att träffa de politiska avgörandena, men kommissionen bedömer att den möjlighet detta förslag ger dem att omstrukturera sin beskattning till gagn för sysselsättningen utgör en viktig hjälp. **Kommissionen uppmanar således medlemsstaterna att fatta politiska beslut som bidrar till att skatteneutralitet kan uppnås.**

IV Nya åtgärder föreslagna av kommissionen

De nya åtgärder som kommissionen har föreslagit är följande:

Utvidgning av tillämpningsområdet för gemenskapens beskattningssystem till att omfatta alla energiprodukter.

Kommissionen föreslår att tillämpningsområdet för beskattningen skall utvidgas och skall, förutom mineraloljor som omfattas av direktiven 92/81/EEG och 92/82/EEG, i fortsättningen omfatta följande energikällor:

- Stenkol, koks, brunkol, bitumen och produkter som härrör från dem;
- Naturgas;
- Elektrisk kraft.

Det är klart att alla dessa produkter, när de används som bränsle, är direkt eller indirekt utbytbara och därmed bör omfattas av samma beskattningsordning.

Behandlingen av elektrisk kraft

Det finns två sätt att inkludera elektrisk kraft i tillämpningsområdet för skattebestämmelserna: genom beskattning av bränslen som används vid elproduktion (beskattning av insatsvaror) eller genom beskattning av själva elektriciteten (beskattning av produktion).

Kommissionen har föreslagit en harmonisering på grundval av en beskattning av produktion av följande orsaker:

- Det är den enda metoden som tillåter en enhetlig tillämpning av den allmänna principen om indirekt beskattning, enligt vilken skatten skall uppbäras i konsumtionslandet.
- Elektricitet kan marknadsföras inom ett lands gränser eller mellan länder utan att behöva beskattas, varvid man undgår dubbelbeskattning i konsumtionslandet.
- Medlemsstaterna kan skilja mellan elektrisk kraft som förbrukas av slutkonsumenterna och elektricitet som används inom industrin, och följaktligen tillämpa differentierade skatter (det är gällande praxis i nästan alla medlemsstater som för närvarande beskattar elektrisk kraft).
- Det är det enda sättet att minska skattebördan för den energiintensiva industrin.

Å andra sidan tillåter beskattningen av produktion inte medlemsstaterna att direkt differentiera skattenivåerna med hänsyn till miljökvaliteten på de bränslen som används. För att lösa problemet föreslår kommissionen att medlemsstaterna tillåts

- a) införa en tilläggsskatt (icke-harmoniserad) på insatsvaror för bränslen som är särskilt skadliga för miljön, och
- b) återbetala den av slutkonsumenterna betalda skatten till de elproducenter som använder miljövänliga bränslen.

Fastställande av nya minimiskattesatser för alla energiprodukter

Kommissionen föreslår att de minimiskattesatser för mineraloljor som fastställs i direktiv 92/82/EEG (vilka godkändes 1992 och nu således i många fall ligger långt under de skatter som tillämpas i medlemsstaterna) skall uppdateras och att minimiskattesatser införs för andra produkter än mineraloljor.

Kommissionen har valt att bibehålla den struktur med minimiskattesatser för gemenskapen som anges i direktiv 92/82/EEG och föreslår således att det införs differentierade minimiskattesatser för följande tre kategorier:

- Energiprodukter som används som motorbränsle.
- Energiprodukter som används som motorbränsle för vissa industriella och kommersiella ändamål (för vilka mycket låga minimiskattesatser har fastställts).
- Energiprodukter som används för uppvärmning.

Det bör understrykas att de energiprodukter som används för andra ändamål än som motor- eller uppvärmningsbränsle inte omfattas av skattens tillämpningsområde. Detta innebär framför allt att de produkter som inom industrin används till kemisk reduktion eller som råvaror inte beskattas.

Kommissionen föreslår att det upprättas en tidtabell för uppdatering av gemenskapens minimiskattesatser (1998, 2000, 2002) med följande mål:

- En gradvis tillnärmning av skatterna på olika motorbränsleprodukter, i synnerhet diesellojja och bensin.
- Beskattning med hänsyn till energivärdet av bränslen och motorbränslen vid industriell och kommersiell användning efter en övergångsperiod för de produkter som börjar beskattas med stöd av detta förslag.

Minimiskattesatserna för den sista fasen (2002) föreslås bli riktgivande skatter och skall bekräftas som bindande i en senare rapport och ett förslag från kommissionen. I sin rapport skall kommissionen särskilt fästa vikt vid de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att undgå varje form av total ökning av skattebördan.

Flexibilitet för att uppnå de miljö-, transport- och energipolitiska målen

Syftet med detta förslag till direktiv är att ge medlemsstaterna en ram för åtgärder inom ovan nämnda områden.

Kommissionen föreslår i detta syfte att alla indirekta skatter (med undantag av mervärdesskatt) som påförts en produkt hädanefter skall beaktas för att bedöma om gemenskapens minimiskattesatser iakttas. Kommissionen drar således konsekvenserna av att medlemsstaterna tillämpar olika nationella skatter på energiprodukter (punktskatter, energiskatter, skatter på utsläpp, osv.).

Kommissionen föreslår dessutom att medlemsstaterna skall ges ett antal möjligheter för att kunna bedriva en mer ambitiös miljöpolitik. Denna flexibilitet är i full överensstämmelse med de miljöpolitiska mål som Europeiska unionen enades om vid rådets (energi/miljö) möte i oktober 1990 (att till år 2000 stabilisera koldioxidutsläppen på 1990 års nivå) och unionens anslutning till FN-konventionen om klimatförändringar. Kommissionen föreslår t.ex. att medlemsstaterna utan förhandstillstånd skall kunna differentiera skattesatserna för en produkt med hänsyn till miljönormerna, förutsatt att de följer gemenskapens minimiskattesatser, eller att medlemsstaterna skall få tillämpa skattebefrielser eller -lättnader för vissa produkter eller användningsändamål (biobränslen, förnybara energikällor, järnvägstransporter, transport på inre vattenvägar, värme producerad vid kraftvärmeverk).

Framför allt vad gäller naturgas föreslår kommissionen att medlemsstaterna, när gasmarknaden befinner sig i en utvecklingsfas, skall tillåtas använda skattelättnader och -befrielser under högst tio år efter det att detta direktiv trätt i kraft. Denna bestämmelse och bestämmelserna om utveckling av alternativa energikällor har dessutom till syfte att öka unionens försörjningstrygghet genom utnyttjande av olika energikällor.

Flexibiliteten ingår även i artikel 16 i direktivförslaget. Kommissionen föreslår här att medlemsstaterna skall kunna ges tillstånd att av särskilda politiska skäl avvika från gemenskapens miniminivåer. Vad gäller transportpolitiken utvidgas denna möjlighet för att underlätta införandet av effektiva metoder för prissättning av transporter (särskilt för landsvägstrafiken) som bättre kan lösa transportproblem som överbelastningar och luftföroreningar. Som framgår av kommissionens grönbok om rättvis och effektiv prissättning inom transportsektorn (KOM(95)69) får införandet av dessa metoder inte i sig själv leda till en ökning av den totala skattebördan för transporter.

Åtgärder till förmån för företagen

För att förhindra att utvidgningen av direktivets tillämpningsområde och fastställandet av nya miniminivåer skall skada de europeiska företagens konkurrenskraft i förhållande till tredje länder, föreslår kommissionen följande:

- För företag som har energikostnader på mellan 10 % och 20 % av produktionskostnaderna kan medlemsstaterna bevilja en total eller partiell skattebefrielse på den del av energikostnaderna som överstiger 10 % av de sammanlagda produktionskostnaderna.
- För företag med energikostnader som överstiger 20 % av produktionskostnaderna skall medlemsstaterna vara förpliktade att bevilja en total skattebefrielse på den del av energikostnaderna som överstiger 10 % av de sammanlagda produktionskostnaderna.

V Fördelar av att direktivet genomförs

Om detta förslag till direktiv antas, kommer det att få gynnsamma återverkningar för medlemsstaterna, företagen och de europeiska medborgarna.

För medlemsstaterna

I detta förslag till direktiv införs gemensamma rambestämmelser för beskattningen av energiprodukter och därmed ges medlemsstaterna större manöverutrymme för att bedriva sin nationella politik.

Å ena sidan kommer begränsningen av den beskattningssmässiga konkurrensen (till följd av tillnärmningen av de nationella nivåerna för beskattning av energiprodukter) att återge medlemsstaterna deras fulla beskattningssuveränitet. Denna frihet kan framför allt utnyttjas på området för miljöpolitik.

Å andra sidan kommer införandet av en ny källa för skatteinkomster att ge medlemsstaterna en unik möjlighet att sänka skatterna på arbete och därigenom bidra till att minska arbetslösheten. Denna möjlighet är idag begränsad av "de svårigheter medlemsstaterna har att finna lämpliga och tillräckliga kompensationer i budgeten för att uppväga förlusten av intäkter"⁴. Kommissionen avser att integrera detta direktivförslag med skatteneutraliteten och uppmanar ihärdigt medlemsstaterna att genomföra direktivet för att gynna en politik som främjar sysselsättningen.

För företagen

Detta direktivförslag lägger grunden till en effektiv marknad och en lojalare konkurrens. Företagen har upprepade gånger, till exempel vid den konferens om punktskatter som kommissionen ordnade i Lissabon i november 1995, krävt att dessa principer skall omsättas i konkret handling.

Företagen kommer med säkerhet att dra nytta av fördelarna av en bättre fungerande energimarknad (genom undanröjandet av den olika behandlingen av konkurrerande energiprodukter). De kommer dessutom att dra direkt nytta av utjämningen av konkurrensvillkoren inom Europeiska unionen. Idag ställs företagen inför det faktum att energi behandlas på olika sätt i beskattningssmässigt hänseende i de olika medlemsstaterna. Dessa olikheter kan ha direkta följder för företagets konkurrenskraft, eftersom energikostnaderna utgör en betydande del av produktionskostnaderna. Syftet med direktivförslaget är således att minska olikheterna och införa lika villkor.

---

⁴ Beskattningen inom Europeiska unionen - Rapport om skattesystemens utveckling, KOM(96) 546 slutlig.

Vad gäller de europeiska företagens konkurrenskraft i förhållande till tredje länder, är kommissionen fullt medveten om de eventuella effekterna av att beskattningen av energi skärps. I direktivförslaget föreskrivs därför åtgärder för att lindra skattebördan för energiintensiva företag. Den förbättring av energieffektiviteten som blir följd av införandet av de nya gemenskapsramarna för beskattning av energiprodukter kommer likaså på medellång sikt att förbättra konkurrenskraften för de europeiska företagen.

Slutligen får man inte glömma de eventuella fördelarna av att skatten på arbete minskas.

För konsumenten - medborgaren

Som framgår av de bifogade tabellerna över två produkter som konsumeras i stora kvantiteter (blyfri bensin och dieselolja), kommer direktivförslaget endast att leda till en mycket begränsad ökning av konsumentpriserna i några få medlemsstater. Ökningarna är oundvikliga om man vill utjämna de nuvarande skillnaderna till följd av bristen på tillnärmning av de nationella skatterna på energi.

Konsumenterna är mycket känsliga för prisskillnader till följd av bristen på harmonisering av de nationella skattenivåerna efter konsumtionsställe (särskilt i gränsområden). Till skillnad från prisskillnad till följd av ökad effektivitet på marknaden, återspeglar fördelarna till följd av skillnader i skattenivåerna ingen strukturell realitet och kan på medellång sikt leda till snedvridningar som är skadliga för ekonomin. Syftet med direktivförslaget är uttryckligen att undanröja dessa funktionsstörningar genom att främja tillnärmningen av de nationella skattesatserna.

Konsumenterna skulle dessutom dra nytta av den förbättrade prissättning vad gäller miljö och transport som skulle bli följd av att direktivförslaget genomförs, och naturligtvis också av den förbättrade miljön på medellång sikt.

Slutligen borde i första hand vara konsumenten - medborgaren som får fördelarna av att intäkterna från beskattningen av energiprodukter används till att sänka arbetskraftskostnaderna, och av den minskning av arbetslösheten detta kan leda till.

VI Slutsats

Utän att det införs en ny skatt utgör detta direktivförslag ett led i strävandena att fördjupa den inre marknaden, att öka respekten för miljön och bekämpa arbetslösheten genom att skapa en gemenskapsram för beskattning av energiprodukter som gör det möjligt att omstrukturera de nationella skattesystemen.

Särskilt vad gäller miljöpolitiken, blir det allt mer uppenbart att medlemsstaterna förväntar sig att få gemenskapsinstrument till sitt förfogande, som tillåter dem att bedriva sin egen politik på grundval av subsidiaritetsprincipen. Detta direktivförslag skulle ge dem denna möjlighet.

De farhågor som alla skatteprojekt framkallar kan givetvis inte förbigås i tysthet. Konsumenterna är rädda för att priserna på motor- och eldningsbränslen skall stiga, medan företagen och medlemsstaterna är rädda för att konkurrenskraften skall försämräs. Kommissionen anser dock att detta förslag inte leder till en total ökning av skattebördan, förutsatt att medlemsstaterna antar den princip om skatteneutralitet som kommissionen intensivt stöder.

I detta sammanhang visar de makroekonomiska simuleringar som kommissionen har gjort att direktivförslaget har en gynnsam effekt på den ekonomiska tillväxten och skapandet av arbetstillfällen. Simuleringarna visar i synnerhet att skatteneutraliteten skulle leda till skapandet av fler nya arbetstillfällen och att nettoeffekten av förslaget för de enskilda hushållen (ca 54 ecu per hushåll år 2000) inte skulle förorsaka en minskning av den privata konsumtionen. I det nuvarande ekonomiska läget bör dessa möjligheter utan tvivel ställas till medlemsstaternas och hela gemenskapens förfogande.

Tabell 1: Effekterna på de nationella punktskattesatserna av den föreslagna höjningen av gemenskapens minimiskattesats på blyfri bensin

Medlemsstat	Punktskattesats Januari 1997	Punktskattesats Januari 1998 (uppskattning *)	Effekten på de nationella punktskattesatserna		Relativ effekt på priserna på bensinstationerna i %
			Ökning i ecu	Ökning i %	
Belgien	510	534	0	0 %	0 %
Danmark	447	467	0	0 %	0 %
Finland	536	561	0	0 %	0 %
Frankrike	576	602	0	0 %	0 %
Förenade kungariket	501	524	0	0 %	0 %
Grekland	350	366	51	14 %	9 %
Irland	403	422	0	0 %	0 %
Italien	534	558	0	0 %	0 %
Luxemburg	349	365	52	14 %	8 %
Nederländerna	530	555	0	0 %	0 %
Portugal	469	490	0	0 %	0 %
Spanien	363	380	37	10 %	6 %
Sverige	494	517	0	0 %	0 %
Tyskland	503	527	0	0 %	0 %
Österrike	416	435	0	0 %	0 %
EU-minimum	287	417	130	45 %	-

* Den årliga genomsnittsökningen av punktskatten på blyfri bensin inom unionen under perioden 1993–1997 i reella termer är 2,4 %. Tabellen ovan bygger på antagandet om en ökning av punktskattens realvärde på 2,4 %, inflationen inberäknad, mellan 1997 och 1998.

Tabell 2: Effekterna på de nationella punktskattesatserna av den föreslagna höjningen av gemenskapens minimiskattesats på dieselolja för motordrift.

Medlemsstat	Punktskattesats Januari 1997	Punktskattesats Januari 1998 (uppskattning *)	Effekten på de nationella punktskattesatserna		Relativ effekt på priserna på bensinstationerna i %
			Ökning i ecu	Ökning i %	
Belgien	292	302	8	3 %	1 %
Danmark	308	319	0	0 %	0 %
Finland	285	295	15	5 %	3 %
Frankrike	358	370	0	0 %	0 %
Förenade kungariket	501	519	0	0 %	0 %
Grekland	247	255	55	21 %	11 %
Irland	352	364	0	0 %	0 %
Italien	390	404	0	0 %	0 %
Luxemburg	254	263	47	18 %	9 %
Nederländerna	320	331	0	0 %	0 %
Portugal	266	276	34	12 %	7 %
Spanien	264	273	37	14 %	7 %
Sverige	355	368	0	0 %	0 %
Tyskland	319	330	0	0 %	0 %
Österrike	291	301	9	3 %	1 %
EU-minimum	245	310	65	27 %	-

* Den årliga genomsnittsökningen av punktskatten på dieselolja inom unionen under perioden 1993–1997 i reella termer är 1,3 %. Tabellen ovan bygger på antagandet om en ökning av punktskattens realvärde på 1,3 %, inflationen inberäknad, mellan 1997 och 1998.

FÖRSLAG TILL RÅDETS DIREKTIV
om en omstrukturering av gemenskapens regler för beskattning av energiprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Tillämpningsområdet för direktiv 92/81/EEG¹ om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor och direktiv 92/82/EEG² om tillnärmning av punktskatter på mineraloljor är begränsat till mineraloljor.

Avsaknaden av gemenskapsbestämmelser om minimiskattesatser för andra energiprodukter än mineraloljor inverkar negativt på den inre marknadens funktion.

Enligt artikel 130r i fördraget skall miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens övriga politik.

Europeiska unionen har vid rådets möte om energi och miljö i oktober 1990 satt upp som mål att till år 2000 stabilisera koldioxidutsläppen på 1990 års nivå.

I egenskap av deltagare i Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar har Europeiska unionen förpliktat sig att vidta nödvändiga åtgärder för att stabilisera koncentrationerna av växthusgaser i atmosfären på en nivå som skyddar klimatsystemet mot varje form av farlig störning.

Beskattningen av energiprodukter är ett av de instrument som är tillgängliga för att dessa mål ska kunna uppnås.

---

¹ Rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor (EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 12).

² Rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor (EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 19).

I enlighet med de riktlinjer som fastställs i kommissionens vitbok om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning bör införandet av nya åtgärder inte leda till att den totala skattebördan i medlemsstaterna ökar.

Tillämpningen av principen om skatteneutralitet kommer att bidra till omstrukturering och modernisering av skattesystemen genom att uppmuntra beteenden som främjar ett bättre miljöskydd och ökad användning av arbetskraft.

Fastställandet av de åtgärder som skall säkerställa skatteneutraliteten är dock varje medlemsstats angelägenhet.

De relativa priserna på energiprodukter är avgörande faktorer i gemenskapens energi- och transportpolitik.

Beskattningen bestämmer delvis priset på energiprodukter.

En väl fungerande inre marknad och förverkligandet av målen i andra delar av gemenskapens politik kräver att minimiskattenivåer fastställs på gemenskapsnivå för alla energiprodukter, inklusive elektrisk kraft.

Medlemsstaterna bör ändå ges den flexibilitet som är nödvändig för att en politik anpassad till nationella förhållanden ska kunna utformas och genomföras.

Medlemsstaterna önskar införa eller bibehålla olika typer av skatter på energiprodukter.

Med hänsyn till detta bör medlemsstaterna tillåtas att iaktta gemenskapens minimiskattesatser med en kombination av skatter enligt eget val (med undantag av moms).

Möjligheten att differentiera nationella skattesatser för en och samma produkt är också förenlig med detta mål, under förutsättning att gemenskapens miniminivåer och reglerna för den inre marknaden och konkurrensreglerna följs.

Det är nödvändigt att fastställa olika minimiskattesatser inom gemenskapen efter energiprodukternas användningsområden.

Energiprodukter som används som motorbränsle för vissa industriella och kommersiella ändamål och sådana som används som eldningsbränsle beskattas normalt lägre än energiprodukter som används som motorbränsle.

Stora skillnader mellan medlemsstaternas skattenivåer motverkar en väl fungerande inre marknad.

Fastställandet av lämpliga miniminivåer för gemenskapen kan göra det möjligt att minska nuvarande skillnader.

Minimiskattesatserna måste avspegla de olika energiprodukternas konkurrensposition.

Därför bör dessa miniminivåer så långt möjligt beräknas baserat på produkternas energivärde.

Denna metod bör dock inte tillämpas på motorbränslen och kan inte tillämpas på bränslen för andra ändamål utan en övergångsperiod.

Minimiskattesatserna för andra energiprodukter än mineraloljor måste höjas stegvis.

För att undvika att gemenskapens miniminivåer urholkas värdemässigt är det nödvändigt att fastställa en tidsplan för en höjning av dessa miniminivåer vartannat år och att föreskriva att rådet senast den 1 januari 2001 skall fastställa nya miniminivåer för gemenskapen för ytterligare en period.

Det är nödvändigt att föreskriva vissa obligatoriska undantag på gemenskapsnivå.

Medlemsstaterna bör ha tillstånd att, om de så önskar, tillämpa vissa andra undantag eller skattenedsättningar till nivåer under gemenskapens miniminivåer på sitt eget territorium, där detta inte motverkar en väl fungerande inre marknad och inte ger upphov till snedvridning av konkurrensen.

Sådana undantag eller skattenedsättningar skulle göra det betydligt lättare att införa effektivare instrument för prissättning av transporter.

För att främja användningen av alternativa energikällor, bör i synnerhet förnybar energi få särbehandling.

Det är nödvändigt att föreskriva ett förfarande som tillåter medlemsstaterna att införa andra undantag eller nedsätta skattenivåer för en bestämd tidsperiod.

Det är nödvändigt att införa ett förfarande för regelbunden översyn av sådana undantag eller skattenedsättningar.

Medlemsstaterna bör ges tillstånd att bevilja återbetalning av skatter till företag som har utgifter för investeringar för att förbättra energieffektiviteten och till företag vilkas energikostnader utgör en betydande andel av värdet på deras omsättning.

Det är lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna i informationssyfte meddelar kommissionen om vissa nationella åtgärder.

Detta meddelande befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att anmäla vissa nationella åtgärder enligt artikel 93.3 i fördraget.

Tillämpningsområdet för direktiv 92/12/EEG³ om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor måste utökas till att gälla alla varor och indirekta skatter som omfattas av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

³ Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT nr L 76, 23.3.1992, s. 1).

I. Tillämpningsområde

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall beskatta energiprodukter i överensstämmelse med detta direktiv.
2. Vid genomförandet av detta direktiv skall medlemsstaterna sträva efter att undvika att deras totala skattebörda ökar. För att uppnå detta mål skall medlemsstaterna särskilt sträva efter att samtidigt sänka skatter på arbete.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med "energiprodukter" nedan uppräknade produkter:

a)	produkter enligt KN-nummer	1507–1518,
b)	produkter enligt KN-nummer	2207,
c)	produkter enligt KN-nummer	2701–2715,
d)	produkter enligt KN-nummer	2901 och 2902,
e)	produkter enligt KN-nummer	2905,
f)	produkter enligt KN-nummer	3403,
g)	produkter enligt KN-nummer	3811,
h)	produkter enligt KN-nummer	3817,
i)	produkter enligt KN-nummer	4401 och 4402.

2. Detta direktiv skall också gälla:

a)	elektrisk kraft enligt KN-nummer 2716,
b)	värme som genereras vid elproduktion.

3. Förutom de skattepliktiga produkter som förtecknas i punkt 1 skall alla andra produkter som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motor- eller uppvärmningsbränsle eller som tillsats eller förtunningsmedel i sådana bränslen, beskattas som motor- respektive uppvärmningsbränsle.

4. De hänvisningar till nummer i Kombinerade nomenklaturen som finns i detta direktiv avser de nummer som fanns i den utgåva som gällde den 1 oktober 1996.

Artikel 3

Hänvisningar i direktiv 92/12/EEG till "mineraloljor" och "punktskatter" (i den mån de gäller mineraloljor) skall anses omfatta alla energiprodukter och nationella indirekta skatter som nämns i artiklarna 2 respektive 4.3 i detta direktiv.

II. Skattenivåer

Artikel 4

1. De skattenivåer som medlemsstaterna skall tillämpa på energiprodukter som förtecknas i artikel 2 får inte underskrida de miniminivåer som föreskrivs i detta direktiv.

2. Andra skattepliktiga energiprodukter än de för vilka minimiskattesatser anges i detta direktiv skall beskattas efter användningsområde, på en nivå som inte är lägre än den miniminivå som gäller för motsvarande uppvärmnings- eller motorbränsle.

3. I detta direktiv avses med "skattenivå" det samlade belopp som påförts i form av alla indirekta skatter (med undantag av moms) som räknats fram direkt eller indirekt på basis av förbrukad produktkvantitet.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna kan använda differentierade skattesatser efter en produkts användningsområde eller egenskaper, under förutsättning att de respekterar de minimiskattenivåer som anges i detta direktiv och att de är förenliga med gemenskapens lagstiftning.

2. När det av miljöskäl och/eller hälsovårdspolitiska skäl finns olika normer på gemenskapsnivå för produkter som nämns i detta direktiv, skall de medlemsstater som önskar använda differentierade skattesatser för en produkt beroende på dess egenskaper införliva de kriterier som fastställts på gemenskapsnivå.

Artikel 6

Från och med den 1 januari 1998 skall minimiskattenivåerna för motorbränslen fastställas enligt följande:

- För bensin: 417 ecu per 1 000 liter vid en temperatur av 15°C. Dessutom skall medlemsstaterna använda en högre skattesats för blyad bensin än för blyfri bensin.
- För dieselolja: 310 ecu per 1 000 liter vid en temperatur av 15°C,
- För fotogen: 310 ecu per 1 000 liter vid en temperatur av 15°C,
- För gasol: 141 ecu per 1 000 kg,
- För naturgas: 2,9 ecu per gigajoule.

Artikel 7

1. Utan hinder av artikel 6 i detta direktiv skall minimiskattenivåerna för följande produkter, använda som motorbränsle för ändamål som anges i punkt 2 i denna artikel, fastställas enligt följande:

- För dieselolja: 32 ecu per 1 000 liter vid en temperatur av 15°C,
- För fotogen: 30 ecu per 1 000 liter vid en temperatur av 15°C,
- För gasol: 41 ecu per 1 000 kg,
- För naturgas: 0,3 ecu per gigajoule.

2. Denna artikel skall gälla för följande industriella och kommersiella ändamål:

- a) För jordbruk, trädgårdsodling och fiskodling samt inom skogsbruk.
- b) För stationära motorer.
- c) Med avseende på anläggningar och maskinell utrustning som används vid byggnadsverksamhet, väg- och vattenbyggnad samt offentliga arbeten.
- d) För fordon som är avsedda för användning utanför allmän väg eller som inte har blivit godkända för huvudsakligt bruk på allmän väg.

- e) För persontransporter och specialfordon som utför service till offentliga organ. Medlemsstaterna kan emellertid begränsa tillämpningsområdet för den nedsatta skattenivån till lokala persontransporter.

Vid användning enligt punkt e) skall denna artikel tillämpas endast med avseende på gasol och naturgas.

Artikel 8

Från och med den 1 januari 1998 skall minimiskattenivåerna för uppvärmningsbränslen fastställas enligt följande:

- För eldningsolja: 21 ecu per 1 000 liter vid en temperatur av 15°C,
- För tjockolja med KN-nummer 2710 00 74: 18 ecu per 1 000 kg,
- För övrig tjockolja med KN-nummer 2710: 22 ecu per 1 000 kg,
- För fotogen: 7 ecu per 1 000 liter vid en temperatur av 15°C,
- För gasol: 10 ecu per 1 000 kg,
- För naturgas: 0,2 ecu per gigajoule,
- För fasta energiprodukter: 0,2 ecu per gigajoule.

Artikel 9

Från och med den 1 januari 1998 skall minimiskattenivån för elektrisk kraft och för värme som genereras vid elproduktion fastställas till 1 ecu per MWh.

Artikel 10

1. Minimiskattenivåerna enligt detta direktiv skall ändras den 1 januari 2000 till de belopp som anges i bilaga I.

2. Senast den 1 januari 2001 skall rådet enhälligt, efter samråd med Europaparlamentet, på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen fastställa minimiskattenivåerna för ytterligare en period som börjar den 1 januari 2002, samt vidta andra åtgärder som kan vara lämpliga för att förbättra energiskattesystemets funktion. Till dess rådet antar nya skattenivåer på grundval av kommissionens rapport och förslag, skall medlemsstaterna betrakta de belopp som anges i bilaga I som riktnivåer från och med 1 januari 2002.

Kommissionens rapport och rådets överväganden skall beakta den inre marknadens funktion, skattenivåernas realvärde, genomförandet av miljöpolitiska mål och övriga mål i fördraget. En analys av de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att uppnå skatteneutralitet vid genomförandet av dessa åtgärder skall också ingå och kommissionens förslag skall till fullo beakta denna faktor.

Artikel 11

Medlemsstaterna kan uttrycka sina nationella skattenivåer i andra enheter än de som anges i artikel 6–9 i detta direktiv under förutsättning att motsvarande skattenivåer, efter omvandling till dessa enheter, inte är lägre än de miniminivåer som anges i detta direktiv.

Artikel 12

1. Omräkningskursen för ecu vid beräkning av skattenivåerna i nationella valutor skall fastställas en gång per år. Kurserna som skall användas skall vara de som gäller den första arbetsdagen i oktober och som publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning, och de skall gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

2. Medlemsstaterna kan bibehålla de skattesatser som gäller vid tiden för den årliga justering som föreskrivs i punkt 1, om minimiskattesatsen, omvandlad från ecu och uttryckt i nationell valuta, skulle innebära att skattesatsen höjs med mindre än 5 % eller 5 ecu, varvid det lägsta av dessa belopp gäller.

III. Skattebefrielse och återbetalning av skatter

Artikel 13

1. Förutom de allmänna bestämmelser som anges i direktiv 92/12/EEG om skattebefriade användningsområden för skattepliktiga produkter och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande från beskattning på villkor som de skall fastställa i syfte att säkerställa en korrekt och tydlig tillämpning av sådana undantag och i syfte att förhindra varje form av skatteflykt, skattefusk eller missbruk:

- a) Energiprodukter som används för andra ändamål än som motor- eller uppvärmningsbränsle. I detta direktiv skall uppvärmningsbränslen inte inbegripa energiprodukter som huvudsakligen används till kemisk reduktion och i metallurgiska och elektrolytiska processer. Medlemsstaterna skall också skattebefria elektrisk kraft som huvudsakligen används till kemisk reduktion och i metallurgiska och elektrolytiska processer.

- b) Energiprodukter som används för elproduktion samt värme som genereras vid elproduktion. Medlemsstaterna får dock av miljöpolitiska skäl beskatta dessa produkter utan att följa bestämmelserna om minimiskattenivåer i detta direktiv. I ett sådant fall skall hänsyn inte tas till beskattningen av dessa produkter när det gäller att uppfylla de minimiskattenivåer som fastställs i artikel 9 i detta direktiv.
- c) Energiprodukter som levereras för användning som flygbränsle till annan luftfart än privat nöjesflyg, så länge som sådana produkter skall undantas från beskattning enligt internationella åtaganden.

I detta direktiv avses med "privat nöjesflyg" användandet av ett luftfartyg av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till det antingen via förhyrning eller på annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller gods eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.

Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningsområdet för detta undantag till att gälla leveranser av jetbränsle (KN-nummer 2710 00 51).

- d) Energiprodukter för användning som bränsle för sjöfart inom gemenskapens farvatten (även fiske), annat än med fritidsbåtar.

I detta direktiv avses med "fritidsbåtar" varje båt som används av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till den antingen via förhyrning eller på annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller gods eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.

2. Medlemsstaterna kan begränsa tillämpningsområdet för de undantag som föreskrivs i punkt 1 c och d till att gälla internationella transporter och transporter mellan gemenskapens medlemsstater. Om en medlemsstat redan har ingått ett bilateralt avtal med en annan medlemsstat, får den dessutom avstå från de undantag som avses i punkterna 1 d och e i denna artikel. I sådana fall kan de tillämpa en skattenivå som ligger under den miniminivå som anges i detta direktiv.

Artikel 14

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser kan medlemsstaterna tillämpa fullständiga eller partiella undantag eller nedsättningar av skattenivån för

- a) energiprodukter som används under skattemyndigheternas kontroll inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller vad gäller bränslen från förnybara källor,
- b) energiprodukter enligt KN-nummer 1507–1518, 2207 20 00 och 2905 11 00, 4401 och 4402,
- c) solenergi, vindenergi, tidvattenenergi, jordvärme och energi från omvandling av biomassa eller avfall,
- d) vattenkraft som framställs i vattenkraftverk med en kapacitet som understiger 10 MW,
- e) värme som genereras vid elproduktion,
- f) energiprodukter som används för person- och godstrafik med järnväg,
- g) energiprodukter som används för sjöfart på inre vatten annat än med fritidsbåtar,
- h) naturgas i medlemsstater vars gasmarknad är under utveckling, så länge som andelen gas på hushålls- och industrimarknaden är lägre än 10 % och under en period på högst 10 år efter detta direktivs ikraftträdande.

2. Medlemsstaterna skall ha frihet att genomföra de undantag eller skattenedsättningar som nämns i denna artikel genom att återbetala hela eller delar av den skatt som erlagts.

3. Kommissionen skall före den 1 januari 2001 rapportera till rådet om de skattemässiga, ekonomiska, jordbrukspolitiska, energimässiga, industriella och miljömässiga aspekterna av de undantag eller nedsättningar som medgivits enligt artikel 14.1 b, och skall framlägga förslag om upphävande, ändring eller utvidgning.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna kan återbetala hela eller delar av den skatt som erlagts i samband med kostnader som ett företag har haft för nyinvesteringar för att förbättra effektiviteten i energianvändningen, upp till en gräns på 50 % av berättigade kostnader.

2. Medlemsstaterna kan återbetala hela eller delar av den skatt som erlagts av ett företag för den del av dess icke transportrelaterade energikostnader som överstiger 10 % av företagets totala produktionskostnader.

När ett företags icke transportrelaterade energikostnader överstiger 20 % av dess totala produktionskostnader, skall dock medlemsstaterna återbetala hela den skatt som företaget har betalat för den del av dess icke transportrelaterade energikostnader som överstiger 10 % av dess totala produktionskostnader.

Det nettoskattebelopp som ett företag har betalat efter de återbetalningar som avses i de två föregående styckena får inte understiga 1 % av värdet av företagets försäljning.

3. Medlemsstaterna kan också till producenten betala tillbaka hela eller delar av den skatt som betalats av konsumenten för elenergi och värme som genereras vid elproduktion, om denna elektricitet produceras av de produkter som anges i artikel 14.1 b-d.

Artikel 16

1. Förutom de bestämmelser som anges i föregående artiklar, kan medlemsstaterna ges tillstånd att av särskilda politiska skäl och för en bestämd tidsperiod tillämpa undantag eller skattenivåer som ligger under de miniminivåer som anges i detta direktiv.

I synnerhet kan en medlemsstat ges tillstånd att tillämpa skattenivåer för motorbränsle på mellan 100 % och 60 % av de miniminivåer som anges i detta direktiv om medlemsstaten på icke-diskriminerande grund inför eller ändrar speciella avgiftssystem för vägtransporter som har till syfte att få tillbaka transportkostnader, såsom kostnader för infrastruktur, överbelastning och miljöskydd.

2. En medlemsstat som önskar vidta en sådan åtgärd skall informera kommissionen om detta och skall också förse kommissionen med all relevant och nödvändig information samt en bedömning av de förväntade effekterna av åtgärden.

Kommissionen skall pröva denna begäran, och då bl.a. beakta den inre marknadens funktion, behovet att säkerställa en sund konkurrens, gemenskapens miljövardspolitik och, i förekommande fall, transportpolitik.

3. För tillstånd som beviljas enligt punkt 1 första stycket skall följande förfarande tillämpas.

Åtgärden kan tillåtas under en period på tre år med möjlighet till förnyelse och med användande av det förfarande som beskrivs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG om innehav, flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor.

Om kommissionen anser att undantagen eller nedsättningarna som föreskrivs i punkt 1 inte längre är godtagbara, särskilt med avseende på sund konkurrens, en väl fungerande inre marknad eller gemenskapens miljövardspolitik, skall den lämna lämpliga förslag på åtgärder till Kommittén för punktskatter. Beslut om dessa förslag till åtgärder skall fattas enligt det förfarande som beskrivs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG.

Inom tre år från det att detta direktiv träder i kraft och vart tredje år därefter, skall, under alla omständigheter, situationen avseende undantagen eller nedsättningarna som godkänts i överensstämmelse med punkt 1 omprövas på grundval av en rapport från kommissionen. Det skall avgöras, med användande av det förfarande som beskrivs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG, om alla eller något av dem skall upphävas, ändras eller utvidgas.

4. För tillstånd som beviljas enligt punkt 1 andra stycket skall följande förfarande tillämpas.

Åtgärden kan tillåtas med användande av det förfarande som fastställs i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG om innehav, flyttning och övervakning av punktskattepliktiga varor.

Kommissionen skall kontrollera effekten av beslut som fattas enligt bestämmelserna i punkt 1 andra stycket och lägga fram en rapport om genomförandet av sådana åtgärder vart tredje år. Förfarandet i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG är tillämpligt på förslag från kommissionen om att upphäva eller ändra gällande tillstånd.

5. Medlemsstaterna skall ha frihet att genomföra de undantag eller skattenedsättningar som nämns i denna artikel genom att återbetala hela eller delar av den skatt som erlagts.

IV. Innehav och flyttning av produkter

Artikel 17

1. Endast följande energiprodukter skall omfattas av bestämmelserna i avdelning II-IV i direktiv 92/12/EEG:

- a) produkter enligt KN-nummer 1507–1518 när de är avsedda för användning eller utbjuds till försäljning som motorbränsle,
- b) produkter enligt KN-nummer 2207 20 00 när de är avsedda för användning eller utbjuds till försäljning som motorbränsle,
- c) produkter enligt KN-nummer 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,
- d) produkter enligt KN-nummer 2710 00 11 till 2710 00 78. För produkter med KN-nummer 2710 00 21, 2710 00 25 och 2710 00 59 skall dock övervaknings- och flyttningsbestämmelserna endast gälla större kommersiella transporter.

- e) produkter enligt KN-nummer 2711 (utom 2711 11 00, 2711 21 00 och 2711 29 00),
- f) produkter enligt KN-nummer 2901 10,
- g) produkter enligt KN-nummer 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 och 2902 44,
- h) produkter enligt KN-nummer 2905 11 00 när de är avsedda för användning eller utbjuds till försäljning som motorbränsle.

2. Om en medlemsstat finner att andra energiprodukter än de som nämns i punkt 1 är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som uppvärmningsbränsle eller motorbränsle eller om de på annat sätt ger upphov till skatteflykt, skattefusk eller missbruk, skall den genast underrätta kommissionen. Kommissionen skall vidarebefordra meddelandet till de andra medlemsstaterna inom en månad efter mottagandet. Ett beslut om huruvida produkterna ifråga bör underkastas övervaknings- och flyttningsbestämmelserna i direktiv 92/12/EEG skall därefter fattas i överensstämmelse med det förfarande som anges i artikel 24 i direktiv 92/12/EEG.

3. Medlemsstaterna kan ingå bilaterala avtal om dispens från några eller alla de övervakningsåtgärder som beskrivs i direktiv 92/12/EEG med avseende på en del av eller alla ovannämnda produkter, såvida de inte omfattas av artikel 6 i detta direktiv. Sådana avtal skall inte påverka medlemsstater som inte ingår i dem. Alla sådana bilaterala avtal skall anmälas till kommissionen, som skall informera de övriga medlemsstaterna.

V. Skattskyldighet och skatteuppbörd

Artikel 18

1. Förutom de allmänna bestämmelser som fastställer när skattskyldigheten inträder och betalningsbestämmelserna som beskrivs i direktiv 92/12/EEG, skall skatt på energiprodukter också erläggas vid skattskyldighet som inträder enligt artikel 2.3 i detta direktiv.

2. I detta direktiv skall ordet "produktion" i artikel 5.1 i direktiv 92/12/EEG anses inbegripa "utvinning" när så är lämpligt.

3. Förbrukningen av energiprodukter inom ett område som tillhör en verksamhet som producerar energiprodukter enligt KN-nummer 2707, 2709–2715, 2901, 2902 38 11 och 3817 skall inte anses utlösa skattskyldighet, så länge förbrukningen sker för sådan produktion.

26

4. Medlemsstaterna kan också föreskriva att skatt på energiprodukter skall erläggas när det konstaterats att ett villkor för slutlig användning vilket anges i nationella bestämmelser om skattenedsättningar eller undantag inte är uppfyllt eller inte längre uppfylls.

5. Vid tillämpning av artikel 6 i direktiv 92/12/EEG och när det gäller elektrisk kraft får medlemsstaterna behandla varje steg i eldistributionen som övergång till förbrukning.

Artikel 19

Vid ändring av en eller flera skattesatser kan lagerhållna energiprodukter som redan släppts för förbrukning påläggas en höjning eller sänkning av skatten.

Artikel 20

Medlemsstaterna kan återbetala skatt som redan erlagts för förorenade eller oavsiktligt sammanblandade energiprodukter som skickats tillbaka till ett skatteupplag för återvinning.

Artikel 21

1. Energiprodukter som släppts för förbrukning i en medlemsstat, och som finns i standardtankar till motorfordon i nyttotrafik och är avsedda att användas som bränsle i dessa fordon och som bränsle i de system som finns i specialbehållare som transporteras av dessa fordon, skall inte beskattas i någon annan medlemsstat.

2. I denna artikel avses med "standardtankar": fast monterade bränsletankar som är direkt anslutna till motorn och/eller reservutrustning som uppfyller de tekniska kraven (i den mån de gäller bränsletankar) i ECE:s ändrade förordning 34 eller i direktiv 70/221/EEG. Fast monterade tankars totala kapacitet får inte överstiga 1500 liter per transportenhet och tankar som är monterade på en släpvagn får inte överstiga 500 liter. Reservtankar på traktorer skall anses vara direkt anslutna även om bränslet måste passera genom den normala bränsletanken. Reservtankar på släpvagnar får endast försörja utrustning på släpvagnar. Bränsle får även fraktas i bärbara bränslebehållare men mängden bränsle i sådana behållare är begränsad till 60 liter per fordon.

Med "specialbehållare" skall avses alla behållare som är utrustade med specialkonstruerad utrustning för kylsystem, syrsättningssystem, värmeisoleringsystem eller andra system.

27

VI. Slutbestämmelser

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de skattenivåer som de tillämpar för de produkter som förtecknas i artikel 2 i detta direktiv den 1 januari varje år och efter varje ändring i nationell lagstiftning. I synnerhet skall medlemsstaterna informera kommissionen om de åtgärder de har vidtagit och de villkor de har tillämpat i sina ansträngningar att säkerställa skatteneutralitet enligt artikel 1.2.

2. När skattenivåerna som tillämpas av medlemsstaterna uttrycks i andra måttenheter än de som anges för respektive produkt i artikel 6–9, skall medlemsstaterna också anmäla motsvarande skattenivåer efter omvandling till dessa sistnämnda måttenheter.

Artikel 23

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artiklarna 5, 7.2 e, 13.2, 14 och 15 i detta direktiv.

2. Sådana åtgärder som skattebefrielse, skattelättnader, skattedifferentiering och återbetalning av skatt som föreskrivs i detta direktiv kan innebära statligt stöd enligt artikel 92 i fördraget och måste i dessa fall anmälas till kommissionen enligt artikel 93.3 i fördraget.

Upplysningar som lämnas till kommissionen på grundval av detta direktiv befriar inte medlemsstaterna från anmälningsskyldigheten enligt artikel 93.3 i fördraget.

3. Skyldigheten enligt punkt 1 i denna artikel att underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artikel 5 i detta direktiv befriar inte medlemsstaterna från eventuella anmälningsskyldigheter som uppkommer vid tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983.

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Direktiven 92/81/EEG och 92/82/EEG upphävs härmed.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I: MINIMISKATTESATSER DEN 1.1.1998, 1.1.2000 OCH 1.1.2002**I. MINIMISKATTESATSER FÖR MOTORBRÄNSLE**

	Minimiskattesatser den 1.1.1998	Minimiskattesatser den 1.1.2000	Riktgivande minimiskattesatser den 1.1.2002
Bensin (ecu per 1000 l)	417	450	500
Dieseloilja (ecu per 1000 l)	310	343	393
Fotogen (ecu per 1000 l)	310	343	393
Gasol (ecu per 1000 kg)	141	174	224
Naturgas (ecu per gigajoule)	2,9	3,5	4,5

**II. MINIMISKATTESATSER FÖR MOTORBRÄNSLEN ANVÄNDA FÖR ÄNDAMÅL SOM ANGES I
ARTIKEL 7.2**

	Minimiskattesatser den 1.1.1998	Minimiskattesatser den 1.1.2000	Riktgivande minimiskattesatser den 1.1.2002
Dieseloilja (ecu per 1000 l)	32	37	41
Fotogen (ecu per 1000 l)	30	35	39
Gasol (ecu per 1000 kg)	41	48	53
Naturgas (ecu per gigajoule)	0,3	0,6	1,1

III: MINIMISKATTESATSER FÖR UPPVÄRMNINGSBRÄNSLEN OCH ELEKTRISK KRAFT

	Minimiskattesatser den 1.1.1998	Minimiskattesatser den 1.1.2000	Riktgivande minimiskattesatser den 1.1.2002
Eldningsolja (ecu per 1000 l)	21	23	26
Tjock eldningsolja KN-nummer 27100074 (ecu per 1000 kg)	18	23	28
Tjock eldningsolja KN-nummer 2710	22	28	34
Fotogen (ecu per 1000 l)	7	16	25
Gasol (ecu per 1000 kg)	10	22	34
Naturgas (ecu per gigajoule)	0,2	0,45	0,7
Fasta energiprodukter (ecu per gigajoule)	0,2	0,45	0,7
Elektrisk kraft (ecu per MWh)	1	2	3

ISSN 1024-4506

KOM(97) 30 slutlig

DOKUMENT

SV

09 12 14

Katalognummer : CB-CO-97-056-SV-C

ISBN 92-78-16121-7

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

32